

La Terra Ferma és l'escenari on actua el nostre protagonista d'aquestes dues pàgines, en Toni Bosch Miquel, fill de Mollerussa, on té la residència en l'actualitat.

"Ara ja no parles de "jo, l'arquitecte", sinó de "nosaltres, l'equip d'arquitectura". Cada cop t'acostumes més a treballar d'aquesta manera", ens explica. "Actualment treballem molt a Mollerussa i comarca, Lleida i darrerament la Vall d'Aran. Algunes coneixences amb particulars o entitats ens aporten clients a la província de Barcelona, també".

Les seves creacions estan constituïdes bàsicament per "habitatges particulars i petites promocions. No fa gaire que ens han encarregat el disseny d'algun hotel. Darrerament, amb el meu company, en Xavier Inglada, vam dissenyar un tanatori per a Tàrraga". Molta feina per a un professional jove: "Quan acabes la carrera et plantegen que et facis membre de l'Associació de Joves Arquitectes. Llavors penses que ja no ets pas tan jove, però resulta que els socis d'aquest grup poden tenir fins a quaranta anys. I és que és bastants anys després d'aquesta edat que els representants del meu col·lectiu comencen a despuntar. És una feina que s'ha d'anar madurant: si els arquitectes arribéssim als cent cinquanta anys, potser aquest seria el nostre moment de màxima plenitud. Com més coses veus, més coses aprens".

Malgrat la seva curta edat, en Toni ja té dues obres de les quals s'enorgulleix especialment, "per la seva familiaritat, ja que vam poder ser fidels al que suggeria la idea del primer projecte". Uns projectes que als clients els costa de copsar: "De vegades, no els entenen, i has de mirar de transmetre'ls, mitjançant el teu projecte, sensacions. Si et veuen emocionat confiaran en tu més fàcilment. La seva recepció d'aquestes emocions depèn de la teva capacitat per explicar-los-les".

"Comunicar entusiasme" és, doncs, primordial: "Quan arriba el client al despatx, sigui qui sigui, ja saps quin tipus de projecte et demanarà. Si ja et diu com vol la casa, val més que li expliquis les coses fredament, perquè és com millor t'entendrà. Amb el qui sembla més desorientat, en canvi, val la pena abocar-s'hi, és la millor manera d'obtenir-ne una bona resposta". No cal dir que detectar cada posat requereix una bona dosi de psicologia: "En primer lloc, demano als futurs usuaris de l'habitatge que m'expliquin com viuen".

"Després d'escoltar", en el cas dels particulars, en Toni mira de transmetre a l'usuari la seva concepció ideal de l'habitatge: "Per a mi, la cuina no ha de ser gran. La sala, en canvi, ha de continuar sent l'element aglutinador de la família, val la pena que el televisor continuï sent motiu de reunió, no té sentit que cadascú es tanqui a l'habitació per veure-la. Les cases no han d'estar tancades; si jo pogués, a la meua no posaria portes. No obstant això, els fills necessiten un racó ample que sigui el seu espai".

Uns criteris que el nostre interlocutor ha aplicat més d'una vegada per satisfer les necessitats dels veïns de Mollerussa, municipi del qual en

Toni és regidor: "Aquí el terreny és car, perquè és una terra rica i la gent no té pressa per vendre. Tanmateix, el preu de la construcció no és elevat. En conseqüència, al promotor li resulta difícil atorgar als seus productes un alt nivell d'acabat, es veu obligat a ajustar molt els preus, sense obtenir resultats tan agradables que seria desitjable". D'altra banda, "a Mollerussa ens cal fer un pas cultural, en el sentit d'entendre com és la ciutat i deixar enrere la mentalitat de poble petit, segons la qual cadascú es fa la casa com millor li convé".

En Toni considera que "l'Ajuntament no disposa de prou eines per fer entendre als ciutadans que en fer les cases estan construint el poble. El que caldria és utilitzar el pla general per crear aquesta sensibilitat entre la població. S'han fet grans progressos pel que fa a l'economia i a la societat, per exemple, i caldria assolir el mateix nivell pel que fa a l'arquitectura. Tanmateix, això només resulta fàcil en el cas de les edificacions de nova construcció".

Unes edificacions que estan convertint Mollerussa, en certa manera, "en un competidor de Lleida, pel que fa a la indústria, l'economia i fins i tot la política. En aquest sentit, les fires del meu poble tenen un pes molt important. Aquest any en celebrarem set, des de la de Sant Josep, agrícola i ramadera, fins a l'Expoclassic, dedicada a l'exposició de vehicles antics. En totes elles, tenim la sort que hi hagi gent que hi participa desinteressadament".

En passejar la mirada per Catalunya, el nostre convidat és del parer que "la normativa i el planejament estan a l'alçada de les necessitats del nostre país, si bé convindria que les normes subsidiàries esdevinguessin plans, la posada en pràctica dels quals, a diferència de les primeres, s'ha d'endegar dintre d'uns terminis establerts. Hi ha municipis lleidatans on les normes daten de l'any 87, quan s'haurien hagut de redactar molt abans. El creixement ha de ser lineal, i no a intervals, el que passa és que aquesta filosofia xoca amb la mentalitat dels ciutadans".

És el cas de Mollerussa: "La gent no entén que l'Ajuntament els digui el que han de fer a casa seva. A les àrees metropolitanes com Barcelona, en canvi, l'elevat nombre d'habitants dilueix la possibilitat d'enfrontament directe entre propietaris i Ajuntament. Quan es dissenya un pla general per a la capital, difícilment saps qui són els propietaris de les finques". Les diferències a l'hora d'entendre l'urbanisme entre la gent de poble i la de ciutat són, per tant, evidents.

La relació del nostre entrevistat amb els veïns de Mollerussa és molt estreta, si tenim en compte que, des del seu càrrec a l'Ajuntament, s'ocupa dels temes relacionats amb "esports, ensenyament i joventut, tres àrees que en un moment o altre et porten al despatx tota la població. Tothom té un nen a l'escola, tothom té algun familiar que fa esport i tots els joves tenen alguna inquietud que requereix consultes a la paeria. El fet de conèixer tanta gent m'ha enriquit moltíssim. Ara la meua responsabilitat canviarà, perquè seré tinent d'alcalde". Un càrrec en el qual desitgem molta sort a en Toni Bosch.

**“Ara ja no parles de ‘jo,
l’arquitecte’, sinó de
‘nosaltres’, l’equip
d’arquitectura”**

Toni Bosch - Mollerussa (Pla d’Urgell)